

Vi er sikre på, at man godt kan tage den lokale debat om, hvilke typer skoleformer der passer, i kommunalbestyrelsen. Det er jo også det, der afspejler de forsøgsforslag, der er blevet givet dispensation til. Der har været en grundig, lokal debat om, hvilke typer af skoler der passer til de børn og de forældre, som man har der. Derfor er det jo også sådan, at bag hovedparten af de forsøg med helhedsskolen, der er i gang og i øvrigt har fungeret længe i en række kommuner, står der faktisk en meget bred kreds af partier.

Så jeg er ikke bekymret for den centralisering, som fru Margrethe Vestager kan se i det, tværtimod giver vi faktisk reel kompetence til det lokale niveau.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det var sådan set ikke min mening at rose. Det var min mening at udtrykke undren, fordi det er så sjældent, at man ser tilliden til det kommunale niveau i de socialdemokratiske kredse herinde. Men lad det nu være.

Jeg kan så forstå, at Socialdemokratiet kun mener, at det her spørgsmål er relevant for storbyer. Det, der jo har været diskussionen, har ikke så meget været, at der skal være en valgfrihed set fra kommunalbestyrelsens side, men at det skal være en valgfrihed set fra forældrenes side, fordi forældrene lever en mangfoldighed af liv og har forskellige ideer om, hvordan børnenes hverdag skal tilrettelægges.

Men hvis man ser på den virkelighed, der er uden for de store byer, er der ikke nogen særlig stor valgfrihed for forældre med hensyn til, hvilken skole deres børn skal gå i. Det kan man også se af den måde, folk faktisk vælger at sætte deres børn i skole på, nemlig at langt, langt de fleste børn uden for de store byer går i distriktsskolen, fordi distriktsskolen er den skole, der er.

Derfor må man sige, at der er to konsekvenser af Socialdemokratiets forslag: Enten er det kun relevant for de store byer, hvor der ligger flere skoler inden for en nogenlunde ensartet afstand fra den enkelte borgers hjem, eller også skal det medføre en centralisering, så der kan komme til at ligge flere skoler ved siden af hinanden, også uden for de store byer.

Det synes vi i Det Radikale Venstre er en uheldig konsekvens, ligesom vi også deler Venstres kritik af, at det er svært at se, at der ikke er lighedstegn mellem helhedsskole og heldags-skole i den socialdemokratiske tænkning, fordi

det forudsætter så stærk en strukturering af børnenes hverdag.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Som jeg nævnte tidligere, var en af de første kommuner, så vidt jeg husker måske oven i købet den første, som tog fat på at arbejde med leg og læring ud fra et helhedsskoleperspektiv, Skive Kommune.

Skive Kommune er ikke præget af at være en storbykommune, hvis man kan udtrykke det på den måde. Og det, der var ideen i Skive Kommune, var netop det pædagogiske sigte, at hvis man tog den enkelte skole og der var mange små skoler og de havde et tæt og forpligtende samarbejde med den fritidsordning, der var, kunne man skabe en meget mere spændende skoledag for børnene. Det var det, der var udgangspunktet.

Det er også det, der er sigtet her. Vi tager overhovedet ikke stilling til, om det er godt eller skidt for store byer eller små byer, for landkommuner eller bykommuner. Det er princippet om, at man kan forene skoledelen og fritidsdelen og dermed kan få det bedste fra begge verdener, vi tager stilling til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om en handlingsplan for at nedbringe pesticidrester i dansk frugt og grønt.

Af Mette Gjerskov (S) m.fl.

(Fremsat 29/11 2006).

Forslaget sattes til forhandling.